IV. évfolyam. 1910. március hó 5. 10. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona
Kiadja: a »Jánosháza és Vidéke« lapkiadóvállalat.

Dr. MARTON ADOLF
felelős szerkesztő.

MAGYAR NEMZETI MÚZEUM KÖNYVTÁRA

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Egy régi mizériáról.

A régi és közismert mizéria: az élelmiszer-uzsora Nagyon aktuális pedig most ez a kérdés abból az alkalomból, hogy odaát Ausztriában a kereskedelemügyi miniszter törvényesen szabályozni akarja az élelmiszerek árát. És ez nem is olyan egyszerü dolog. Mert a kisárust hiába rendszabályozzák meg. Tehát a termelési szövetkezetek, közraktárak egész nagy komplexumának reformja, meg kiterjeszkedése, vagy megteremtése, valamint a tarifapolitika sok részlete függ össze a kérdéssel,

Nálunk mindent megemészt a közjogi harc. Van abból jó kis adag odaát Ausztriában is, de azért az osztrák parlament ráér a drágasági kérdéssel is foglalkozni. Mert ez van olyan életbevágó kérdés, mint akármelyik belügy.

Nálunk csak némi enyhitő szert találtak fel a drágaság ellen. A főváros és egyes vidéki városok csináltak kenyérgyárat, más hatóságok felállitottak husszékeket. És már ezeknek az intézkedéseknek is meg volt a jó hatásuk.

Ha mindenütt egyforma lenne a jog és törvénytisztelet, egyaránt szigoru és erkölcsi felfogás, akkor nem lenne szükség a gyengék védelmére. De ha éppen ellenkezőjét tapasztaljuk ennek. A jogosulatlan magánérdek egyre sürübben ismétli és nagyobb körben követi el visszaéléseit; a fogyasztónak pedig nincsen ereje visszaszoritására. Nemcsak jogos tehát, hanem égető szükség immár, hogy a törvényhozás és a kormány, akár közvetlenül törvény utján, akár a törvényhatóságok utján, szabályrendeletileg a sok millió fogyasztónak nemcsak érdekét, hanem már fenyegetett existenciáját megvédelmezze,

A tisztességes polgári haszrot senkisem irigyli. Legfeljebb a lusta, dologtalan, korhely ember. A polgári haszon jogos, szükséges, mert a munkaerőnek, szorgalomnak, ügyességnek jutalma és az illető termelő, vagy közvetitő számára bizonyos tartaléktőkét is kell juttatnia a keresetképtelenség idejére. De egészen más dolog, ha a nehéz viszonyokat a fogyasztók sérelmére akarják értékesiteni. Például a malmok szövetkezése, hogy a munkát megszüntetik, azért, hogy áremelkedést idézzenek elő a lisztpiacon. Ez már visszaélés. Ez

Chantekler.

A Nap kelte.

Rostand világhirre emelkedett drámája II. felvonásának III. jelenetéből a legelragadóbb, legpoétikusabb részt van alkalmunk az eredeti szépségeivel versengő forditásban közölni. A forditás **Jánosi Gusztáv** vál. püspök, nagyprépost avatott tollát dicséri:

A Kakas.

Nézz végig rajtam, Fácán s ha szemügyre [veszed.
A termetem, talán feléri majd eszed,
Hogy ki és mi vagyok? Körvonalam elárul,
Hivatásomra ismersz a testem alkatárul.
Nézd, mint a trombita, teremve ugy vagyok,
Mint eleven vadászkürt görbére hajtva, hogy
Kerengjen bennem és utat ugy törjön a hang.
Rendeltetésem ez, mint uszás a halnak.
Várj! . . . S tudd meg, hogy kevély s türel- [metlen vagyok
S ha karmaimmal a füben kapargatok,
Azt hiszed, hogy az itt most valamit keresgél.

A Fácán.

Noshát szemet, magot egyebet mit keresnél?

A Kakas.

Nem, nem; én ezeket sohasem keresem.
S ha mégis netalán találok, kegyesen,
Csirkéimnek adom otthagyva megvetőleg.

A Fácán.

Hát akkor folyton-folyvást kapargatván a [földet
Mit keresel?

A Kakas.

Helyet hol lábam megvetem.
Mert megvetem a lábam, ha kezdém énekem,
Nézd csak!

A Fácán.

Igaz. A tollad majd felborzolod aztán.

A Kakas.

Nem éneklek, ha csak nyolc karmam felsza- [kasztván
A gyepet s félre rugván kemény kövecseit,
A jó, fekete földet lábaim meglelik.
A drága hazaföldhöz szegezve, azt szoritva
Gyujtok dalomra . . . Fácán, és dalom fele [titka
Ezzel megfejtve már . . . nem olyan ének ez,
Amelyet ugy tanul, keres és énekes,
Ugy szivjuk, mint a nedvet az édes anyaföldből
És mikor ez a nedv a torkomban össze, felgyül
És végül, mikor az ihlet reámszáll, megragad,
S a hajnal rezgve ott vár a sötét bolt alatt:
Megreszketek, miként fa lombja, gallya végig,
Elkezdve tarajomtól a tollam hegyéig,
Szükség van reám, érzem meg kell görbitenem
Még jobban trombita, vadászkürt termetem,
Beszél bennem a föld, mint öblében a csigának,
Többé már nem vagyok csak holmi tollas állat,
Szócső vagyok, egy arra kirendelt harsona,
Amelyen át légbe száll a föld harsogó szava!

A Fácán.

Chantecler!

A Kakas.

És ez a kiáltás, mit a földről
Föl-föl az ég felé a fény szerelme küld föl,
Szilaj szerelmi szózat arany valamihez,

STERN MÓR FIA
hornyolt tetőcserép-gyára Jánosháza. Számos elismerő levél és kitüntetés. Állandóan kapható: I. rendü tégla 32 K.
II. „ „ 24 „
Hornyolt tetőcserép: - - - - - - - - - - 80 „
Apró tetőcserép: - - - - - - - - - - - 40 „

tiszta zsarolás, rosszabb az uzsoránál. Az ilyen visszaéléseket meg kellene torolni a törvénynek. Bizonyos, hogy néhány száz nagy közvetitő kénytelen lesz lemondani eddigi pezsgőzéseiről, tilos élvezeteiröl: de az állammorál mindenesetre nem az ilyen tékozlók, hanem az állam gerincét alkotó szerény viszonyu munkáselem védelme. S éppen azért elkerülhetetlen, hogy ezen a téren nálunk is erélyesen véget vessenek a fogyasztási cikkekkel való uzsorázásnak.

Sz. J.

Hazánkban miket életképes a sajtó.

Irta: Villám.

Ez a kérdés ugy hiszem érdekelni fogja azokat, kik a sajtó gombamódra való növekedését tapasztalják. Ez ugyan nem is helyes kifejezés, mert hiszen növekedésről szó sem lehet talán, hanem termelőkről, vállalkozókról.

Akik azt hiszik, hogy sajtót teremteni áldozatok nélkül lehetséges, azok nagyon is tévednek. Különösen hazánkban nehéz a sajtót életképessé tenni. Talán bármire szivesebben áldoz a közönség, mint a sajtóra. Persze, naiv vállalkozó az, aki az előfizetőkre számit és csak ezért alapit sajtót. Sajnos, nekünk nincsen olyan közönségünk, amely sajtóra előfizetni akarna.

Ha valamelyik sajtó kimulást szenved, még csak részvéttel sincsenek iránta, sőt talán észre sem veszik, hogy létezett. Még csak ugy tudnának emlékezni egy létezett sajtóról, ha egy igen speciális nyilvántartott temető volna, amelyben jelzőtáblák hirdetnék, hogy itt nyugszik X Y hirlap, alapittatott 1909. február 1-én, kiszenvedett kinos szenvedéssel 1909. március 1-én. Gyászolja, siratja a kiadó és a nyomdász.

És a közönség halottak napján elvonulna egy ilyen szomoru sirhant előtt, busan mondhatná: »Szegény kicsiny féreg, nem tudott megnőni«. És nem is lehet azon csodálkozni, ha egyesek előre meg tudják sejteni az ujszülött sajtó utolsó napját.

Tulajdonképpen nálunk a sajtót legjobb ugy megcsinálni, hogy abban minél több kép legyen s ekkor még valószinü, hogy »képes« megélni. Például van egy forgalmas képes hetilap. Érdekes azonban, hogy az előfizetőknek legnagyobb mennyisége csak azért járatja a lapot, hogy a képeket megolvassa és a betüket megnézze.

Ki olvas ma?

Kinek kell ma irodalom?

Még majd vesztegetnek időt arra is, hogy olvassanak. Tehát nincsen olvasó publikum. Dehát mégis annyi firkász megél az ujságirásból. Hja, ez már más kérdés. Hiszen a kóristalány is fényesen megél. Auton jár, pazarul berendezett lakást tart stb. pedig csak 30 forint a havi gageja. De csakhogy vannak ám olyanok, akik abból élnek meg, amit meg nem irnak. Igen. Ezt olyan nehéz megérteni? Egyszerü nagyon. Ezt kérem szépen revolver-journalisztikának nevezik. Ezek persze azért honoráltatják magukat, hogy irásaikkal a nyilvánosságra ne hozzanak valamit. Például, ami Dániában — mint szokás mondani — büzt okozna. Méltóztatnak már megérteni.

Továbbá lássuk csak a sajtót az adminisztratió oldaláról és mindjárt észre fogjuk venni, például a közgazdasági rovatban leközölt sok-sok komünikét, a bankok, a részvénytársaságok stb. kimutatásait. Persze, ez fizet évi átalányt. Itt vannak még a tömeg hirdetések. No lám, itt a megoldás. Most már tudjuk, hogy melyik is az a lapfentartó elem. A hirdető, az átalányozó. A sajtó csak ilyenformán lehet életképes, ha minél több a hirdetője és az általányozója.

Hát rendben van ez igy?

Március 15-iki ünnepély.

Ezelőtt máskép volt . . .

Mikor közelgett a nagy nap — március 15-ike — nemcsak az iskolásgyermekek ünnepelték meg tanitóik vezetése mellett a sajtószabadság ünnepét, hanem a körök, az egyletek, a társulatok, családok, szóval az egész ország szinte vetélkedve áldoztak a nagy napnak és nagy férfiainak. Lelkesedést meritettünk a jövőre, tanultunk a multból, láttunk, tudtuk, éreztük, hogy: »Él magyar, áll Buda még«!

És most? . . .

Egy nagy napon — március 15-én — a gyermekek iskolába mennek tanitóikkal együtt, mert szünetet ekkor tartani nem szabad, következésképen hazafias ünnepélyt rendezni nem lehet. Még a kormány nemzeti ünneppé nem tette, pedig már a tanitók hányszor kopogtattak ezért a felsőbbségnél, hányszor szóvá tették ezt gyüléseiken. A körök, egyletek, társulatok, maguk az emberek is már közömbösen veszik e dolgot. Még csak szóba sincs, még csak emlitve sincs, hogy kegyelettel kellene adózni a hős elődöknek. Nem tudjuk, nem érezzük, hogy: »Hazát kiván, hazáért ver szivem«. Semmi ünnepies hang, semmi ének, semmi Szózat nincs, ami emlékeztetne a nagy napra. Megy minden a megszokott, közömbös uton. Tünik már a lelkesedés, nincs élet már a magyarban; engedi fajulni törzsét, mely egykor megremegtette fél Európát.

Jer vissza Petőfi és rázd fel nemzetedet . . .

Talpra magyar! Hi a haza
Fényesebb a láncnál a kard,
Jobban ékesiti a kart.

Rabok legyünk vagy szabadok,
Ez a kérdés: *válasszatok!*

Amit az emberi nyelv nappalnak nevez,
S melyért minden eped: fenyő, hogy lássa [törzsén,
A görbe gyökerek felturta gyalogösvény
Mohaszönyegén; a zab gyönge szárlevelén,
A legkisebb kavics legkisebb szemcséjén.
Dalom dala mindnek, ki gyászolja éjszakán át
Fényét, szinét, tüzét, gyöngyét és bokrétáját.
Kiáltásomban esd a harmat megeste rét,
Hogy ékesitse végre minden füve hegyét
Egy-egy gyönyörű szivárvány szózatban az erdő.
Nyilásaira egy-egy fényes foltért könyörgő.
E kiáltás, mely rajtam keresztül át
Tör a kék égbe föl hallatva jajszavát,
Szava mindannak, ami mélységnek lakja mé- [lyét,
Megfosztva napvilágtól s nem tudva mily bünért;
A fagy száll, félelem, unalom benne mind,
Kinek elszedte az éj szerszámját, fegyverit:
A rózsa, mely remeg sötét magányban ülve,
Száradó széna, mely kivánkozik a csürbe;
A rozsdásodni kezdő kasza, sarló, melyet
Aratólány, kaszás a fűben kint feledt.
Mind, ami szép, fehér és unja, hogy nem [ragyoghat:
Es minden faja a sok ártatlan baromnak,
Kiknek titkolniok nem kell a tetteik;
A patak, mely óhajt láttatni fenékig,
— S mert oh éj, megtagad még a saját [munkád is, —
A tócsa, mely csillogni kiván, de még a sár is,
Mely száradását várja és földdé lenni kiván;
Csengő szava mezőnek, amely zöld bársonyán
Látni szeretné, hogy nő árpája, vagy buzája;
Virágos fának, amely még több virágát várja;
Zöld szőlőnek, hogy lássa barnuló oldalát,
A rengő hid szava, mely várja utasát,
Harsogó kiáltása végül a fény felé
Mindannak, ami szépség, egészség és mindazé,
Ki dolgozni akar és dolgát, hogy vidámon,
Maga is, más is akarja látni napvilágon.
S mikor megmozdul bennem napot hivó szavam,
Tágitom, domboritom keblem hatalmasan,
Hogy mint keblem nagyobb, hangom is han- [gosabbá,
S hatalmas szózatom legyen hatalmasabbá:
Mielőtt égbe dobnám, egy percig szivemen
Szorongatom tüzes, szent hévvel énekem;
S mikor összeszoritom, hogy végre kiröpitsem,
Az szent, hogy világnak fönségesebb tette nincs.
S törhetetlen hitem az, hogy az én kukurikó
Szavamra összedül az éj, mint Jerikó . . .

A *Fácán* (*megrettenve*).

Chantecler!

A Kakas.

És előre hirdetve győzelmét
Dalom oly tiszta, büszke, parancsoló felettébb,
Hogy reszket rá a látkör s pirulva a szavam fogadja!

A Fácán.

Chantecler!

A Kakas.

Dalom cseng! Hasztalan
Kezd alkudni az éj s szürkületet ajánlgat,
Dalom cseng és egyszerre . . .

A Fácán.

Chantecler!

A Kakas.

Mily varázslat!
Látom magam, hogy én is biborvörös vagyok,
És hogy én, a Kakas, fölkeltém a napot!

A jánosházai róm. kath. elemi népiskola március 15-én hazafias ünnepélyt rendez a következő programmal:

Áldd meg Ur Isten —énekli az ifjuság. Megnyitó beszéd — mondja Kornfeind Vince. Áldd meg isten szép hazánkat — szavalja: Kiss Lujza I. o. Dal a hazáról — szavalja: Réz Rózsi II. o. Kossuth Lajos — énekli: az ifjuság. Ébresztő, Petőfi — szavalja: Benyó Ferenc és Békefy III. o. Nemzeti dal, Petőfi szobra, Március 15. — szavalják: Gróf Lajos, Travnik F., Benyó Rózsi. Talpra magyar — énekli: az ifjuság. Magyar lányokhoz, A hazáért, A honleány — szavalják: Mészáros Szabó Marcsa, Sik Franciska V. o. Szózat — énekli az ifjuság.

Tartalmas programm; bárcsak minden iskolájában az országnak hasonlóképpen szentelnének egy kis időt a hazafias érzés ápolására.

Fogzás.

Ne ijedjen meg, hanem adjon gyermekének egy kevés SCOTT-féle Emulsiót és vessen véget az álmatlan éjjeleknek. A könnyedség, amelylyel ezután a fogak jönni fognak, meg fogja önt lepni.

A SCOTT-féle EMULSIÓ

kellemesen emészthető formában tartalmazza azokat az anyagokat, melyek megkivántatnak fehér, egyenes és erős fogak növéséhez.

A Scott-féle Emulsió

tisztaságát és erejét semmisem mulja felül. Ize a legkellemesebb.

A SCOTT-féle EMULSIÓ a legkiválóbb.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fillér.

Kapható minden gyógytárban.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

Heti krónika.

A főispáni beiktatás. Békássy István főispán beiktatásának impozáns ünnepségeire vármegyeszerte lelkesen készülődnek. A beiktatás részletes programmját a mai állandó választmány ülése állapitja meg. Az eddigi tervek szerint a beiktatás, március hó 12-én szombaton délelőtt a vármegye rendkivüli közgyülésén lesz. A közgyülés fél 10 órakor kezdődik és a beiktatás után a főispán a vármegye kistermében fogadja a tisztelgő küldöttségeket, melyek a nagyteremben fognak gyülekezni. A küldöttségek tisztelgése utánt nagyszabásu lakomát ád a főispán a Sabaria szállóban.

A szorgalom gyümölcse. A napokban nyilik meg Budapesten a Bálvány-utcában az ujonnan épült Iparpalotában egy rövidáru kereskedés, amely a helybeli Falcer Bernát fiainak a tulajdonát képezi. Falcer fiai a szorgalmuk által vitték annyira, hogy már a budapesti piacon oly nagy üzletet nyithattak. Az üzlet és ügyvezető Reiner Mihály lesz.

Csalás gyürükkel. Már hetek óta beszélték, hogy a vidéken egy Weirz Pál nevü csavargó, faluról-falura járva rézgyürüket árul arany gyanánt. A hir a jánosházai csendőrség fülébe is eljutott és igy kedden jánosházán elcsipték. A nyomozás még folyik.

A hónapos vásár. A szerdai vásáron a nép meggyőződhetett arról, hogy mily kiszámithatatlan károkat okoz a községnek az által, hogy eleinte titkolta az itt dühöngő sertésvészt, csak azért, hogy a hatóság ne zárja le a községet. Nem gondol arra, ha az a fertőző betegség valahol jelentkezik, akkor a szigoru rendszabályok alkalmazása által még csirájában el lehetne folytani. Mig a titkolódzás, takargatás által csak terjed tovább, oly annyira, hogy az egész községet le kell zárni. Igy teszik tönkre az országos hirü sertéspiacot, igy lesz kára a lakosságnak. Mivel a község már néhány nap előtt fel lett oldva a zár alól, igy a felhajtás rendkivüli nagy volt. Eladó és vevő akadt elég.

Megtörtént. Hires lett a falujában egy kereskedő, mert mindenre csak azt szokta mondogatni, hogy: »ujságot mondjon, ujságot«. Egyszer meglátogatta egy barátja,mikor óriási főfájása volt s igy panaszkodott neki: »barátom, annyira fáj a fejem, hogy majdnem megbolondulok«. »Te már nem tudnál megbolondulni« jegyzi meg erre a barátja. »Ujságot, ujságot« szólt erre akaratlanul a kereskedő.

A lucernás uj veszedelme. Franciaés Olaszországból ujabban lucernamagot szállitanak Ausztria-Magyarországba s több kereskedő ezen külföldi termékkel akarja gazdáinkat ellátni. Gazdasági intézetek kisérletet tettek a különféle származásu lucerna magokkal s arra a meggyőződésre jutottak, hogy a magyar lucerna a legjobb, mert az idő viszontagságainak legjobban ellent tud állani, egészen tél álló és igen dus növényzetet ad, mig az egykor oly hires Provencei lucernamag, — miután a hirhedt turkesztáni mag után nyeretett, — nemcsak, hogy sem a fagyot, sem a szárazságot ki nem birja, hanem azonkivül rendesen megtámadja a liszthar mat és annyira elgyengiti a növényeket, hogy fejlődésében nagyon is visszamarad s legfeljebb csak egyharmad rész annyi hozamot nyujt, mint a hazai lucerna. Különben gazdáink figyelmét ezen különféle káros következményekre Mauthner Ödön magkereskedőnk ugy több rendbeli cikkeiben, mint árjegyzékében állandóan ébren tartja.

Pör egy kuplé miatt. Erdekes irodalmi perben fog itélkezni legközelebb az egyik budapesti járásbiróság. Deutsch F. Károly, a közismert szabócég főnöke, hónapokkal ezelőtt az Országos Iparegyesület közbenjöttével, tekintélyes pályadijat tüzött ki egy oly terminus technikusnak, mely lehetőleg szabatosan kifejezze cégének azt az intencióját, hogy a nála kapható kész férfiruhák tökéletességükben elérik a megrendelt ruhák szinvonalát. A pályázatra vagy tizezer pályamű érkezett s a dijat az ipartestület a »rendelésszerüen készült, kész férfiruhák« kifejezésnek itélte oda. Ez a kifejezés azóta népszerü lett s Deutsch megbizta Hetényi Heidelberg Albert ismert zeneszerzőt, hogy a közismert motto felhasználásával kuplét irjon, melyet ő ingyen fog szétküldeni családos vevőinek. A kuplé el is készült, szövegét Hervay Frigyes irta, — de Deutsch F. Károly a kézirat olvasása után kijelentette, hogy a zeneművet nem fogadhatja el, mert a szövege is, a zenéje is — tulpikáns. Hetényi erre a kikötött tiszteletdijért pert inditott Deutsch F. Károly ellen a IV. kerületi járásbiróság előtt, mely már legközelebb foglalkozni fog az érdekes ügygyel. Valószinü, hogy a kuplét a fővárosi kabarék egyik müvésze el fogja énekelni a járásbiróság előtt, hogy a biró helyes véleményt formálhasson magának.

A természet mindig a legnagyobb gyógyművész, eszközei és utai csodálatosak. Igy például a csukamájolajat is oly gyógyerőket tartalmaz, minőket emberi lény előállitani nem képes. A legjobb izü és legkönnyebben emészthető csukamájolajat nyujtja a „Scott-féle Emulsió“, mely most minden gyógyszertárban kapható.

Magyarország tejgazdasága. A mult évi állatösszeirás szerint szarvasmarhaállományunk kerek számban 6 millió darab, ebből majdnem a fele tehén s igy egy négyzet kilométerre kétezerszáztizenkilenc szarvasmarha jut. Ha ezt az adatot összehasonlitjuk a tejgazdaságokban fejlettebb országokkal, akkor azt találjuk, hogy Németországra ötezerötszáz, Dániára négyezerhétszáz és Ausztriára háromezerszázhatvan szarvasmarha jut egy négyzet kilométerre. A fejlődés azonban évről-évre nagyobb és nagyobb. Magyarországon tejgazdasági termelés mindössze tizennégy éves és máris van az országban legutóbbi állatszámlálás szerint, másfél millió pirostarka és borzderes tehén, hétszázhetvenezerhárom-száz magyar tehén ugy, hogy átlagos tejtermelésünk literekben két és fél milliárd, amely literenként átlagos 11 fillér értékesitéssel kétszáz és fél millió koronát tesz ki. Az utóbbi három évben a szövetkezetek száma százzal szaporodott. A szövetkezeti fejlődéssel párhuzamosan az üzleti alapon való szerveredés is egyre inkább tért foglal. A falusi tejcsarnokok száma rövidesen eléri a szövetkezetekét, melyeknek bevétele a mult évben tizmilliót meghaladta. A legutóbbi években mutatkozó szárazság nem kedvezett a takarmánytermelésnek, midazonáltal nem következett be az, amitől illetékes körökben féltek, a tejgazdaság visszafejlődése, sőt ellenkezőleg, ezen a téren nap-nap mellett nagy és állandó fejlődés mutatkozik.

CSARNOK.

Valami a szeretet és szerelemről.

Egyik unalmas szombat délutáni szünidőm alkalmával, furcsa és különös érzés fogott el, mely irni, minden áron irni késztetett. Istenem, de hát mit irjak és miről?

A történelem, földrajz, természettudományok, avagy valamit a szépirodalom köréből válasszak ki? Mert hát mindegyik bő anyaggal rendelkezik.

Természetesen olyant szerettem volna irni, mely érdekes és minden jó izésü olvasóm tetszését megnyerje; de viszont olyant, mely szerény tehetségem szük korlátait tul ne lépje, nehogy születlenségek lássanak napvilágot.

Könnyen beszél egy Mikszáth, egy Sipulusz vagy ezekhez hasonló gyakorlott iró, ők csak kitekintenek jól berendezett fővárosi lakásuk ablakán, a legkisebb dolog, esemény megragadja figyelmüket s alapos ismereteik s magas fantáziájuk segélyével megszületik a szebbféle szép dolog vagy más irói alkotás.

De mit irjak én?

A kis Iluska leányom ugy látszik észre vette, hogy nagyon gondolkozom valami fölött, — mert már tollszáramat is majd elrágtam — az ő szokásos kedves, hizelgő nyájaskodásával hozzám simult s gyermekes egyszerüséggel kérdezé tőlem:

— Ugye édes apucikám, te szeretsz engem?

Máskor munkaközben, vagy ha kedvetlen hangulatban voltam, hát egész egyszerü, száraz »igen«-t mondtam. De most, elszaggatottsággal kaptam magamhoz az édes gyermeket.

— Igazad van édes kis angyalom! a szeretetről fogok irni valamit.

* * *

Ez már előbb is eszembe juthatott volna. Mert nincs könnyebb valami, mint arról irni, melylyel szivünk tele van, az édes, a boldogitó szeretetről.

És mégis! Talán még se olyan könnyü dolog ez!? Ugyan ki tudná megmondani, mi a szeretet? Ki volna képes az emberi szivet kikutatni, mely mélyebb a tengernél s titkosabb a föld belsejénél.

Szeretet! Te forrása, szülője minden jó és magasztos érzelemnek, te isteni szikra az emberi szivben, te a legfényesebb nap a csillagok milliói között, melynek melege és fénye átjárja a föld minden lakóját! Beszélj kérlek! Ki volt szülőanyád? Honnan származtál? Tanits meg bennünket is fölismerni téged.

* * *

Az édes anya kis családja körében van. Kebelén pihen drága gyermeke, hogy onnan életet merithessen. És ő elfeledi e percben a világ összes csábitó örömeit, elfeledi saját fájdalmát, mert csak gyermekének s kis családjának óhajt élni. Teste kimerülhet, megtörhet, de gyermeke iránti kimondhatatlan szeretete nem fogy el soha! Mig ereiben egy csepp vér lüktet, mig testét a lélek lakja: addig gyermekében látja életét, mindenét! Ez egyetlen szó anya: maga a női szivben tisztán és változatlanul bele szállt isteni szeretet. És az anya megőrzi szivében ezt a magasztos szeretetet, mig él s mig szivében egyetlen sóhaj van.

Mondanom sem kell, hogy ez a legnemesebb, legmagasztosabb neme a szeretetnek. Ez az igazi, a véghetetlen szeretet.

De még se! Azt hiszem rosszul fejeztem ki magamat, mert ismerek még egy érzelmet az emberi szivben, mely nagyságban talán még fölül is mulja az anya szeretetét, mely kell, hogy minden beszületes magyar szivben lakozzék s mely szeretet a magasztos érzelem koronáját képezi s ez — a hazaszeretet.

E szóval kifejezést adunk szivünk összes nemes érzelmeinek.

E nagy szeretet hevité ama nagy gondolatra édes hazánk lánglelkü költőjét, midőn igy kiáltott föl:

Tied vagyok, tied hazám!
E szív s e lélek;
Kit szeretnék, ha tégedet
Nem szeretnélek!?

(Folyt. és vége köv.)

Gyarmati János.

Elejtett beszédek.

A) Hát ütitek a vasat Ostffy mellett?

B) De nagyon is!

A) Akkor hát jók a kilátásai ugy-e?

B) Hogyne. Barátom az igazi 48-as köré csoportosul a nép, mert a talmi gyürü nem ér annyit, mint az igazi arany. A vesékbe nem látunk, de ha arról van szó, hogy tiszta bort öntsünk a pohárba, akkor öntsünk tisztát, ne hamisitottat.

A) Ha a nép is igy gondolkodik, ugy Ostffy követ lesz.

B) A bibliai Izsák históriáját is ismerni kell. Mikor Izsák, aki vak volt, öregségére a legkisebb fiát, Ézsaut meg akarta áldani, Jákob ment eléje, de előbb egy kecskét megölt és annak a bőrét ölté magára hogy oly szőrösnek tünjék fel, mint Ézsau. Ugy-e, Izsak azt mondá, a hang Jákobé, de a test Ézsaué?

A) Ha nincs ellenjelölt, akkor nem lesz harc.

B) De mi harcra készülünk.

* * *

A) Minő meglepetés?

B) Mi az?

A) Hát itt kétkulacsosak is vannak?

B) Maga naiv, még csak most vette észre. Amint a szél fuj, ugy fordulunk, — de a zsebért. Jó fülük van ám egyeseknek, már messzi-messziről meghallják az arany csengését.

A) Csunya dolog.

B) Tudja, egyesek szeretnek olyanok közelébe férkőzni most, akik máskor ellökik maguktól azokat.

A) Értem már.

* * *

A) Olvastad az elnökök nyilatkozatát?

B) Igen, meglepett.

A) Miért?

B) Hát Jánosházán az ember az »elnök«-nél kezdődik? Ki hatalmazta fel őket, ki kérte fel őket nyilatkozni?

A) Ne zavard a boldogságukat, csak az bánt, hogy egy jancsibankó-gyár »elnöke« nem irta alá.

B) Miért?

A) Mert akkor egy pár potya jancsibankó is jutna a nép közé és ihatunk pezsgőt.

Tüske.

NYILT-TÉR.

(E rovatban közlöttekért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.)

Nyilatkozat.

Jánosházáról a biró és néhány lakos, mint »elnök« kényszeritve érzi magát Vasvármegyében nyilatkozni a: »Jánosháza Ostffy mellett« cimü cikkre.

Azon cikket én irtam, tehát szükségesnek tartom azon »elnökök« nyilatkozatára reflektálni.

Zászlóbontás volt itt Ostffy érdekében és leirtam, mily lelkesedéssel csoportosult a választóközönség a kibontott zászló köré, Maróthyról addig nem is volt szó.

A nyilatkozók szerint nem volt ott több mint 25 ember, ezen állitásuk csak azt bizonyitja, hogy a besugójuk nem tud 25-ön tul már számitani, mutatja az illető intelligenciájának a fokát.

Az ellen tiltakozom, hogy azon nyilatkozók a közönség nevében jelentsék ki, miszerint itt a jelölt dr. Maróthy László. Ugy tüntetik fel magukat ott, mintha ők volnának itt az irányadók. Lassabban egy kicsit nyilatkozó urak. Még nem tartunk ott, hogy a Rauch suszter, Mészáros takács és Kohn Arnold vaskereskedő dirigáljon Jánosházán. A hangulat lelkes Ostffy mellett és vannak itt emberei, ha nem is »elnökök«, de műveltség és intelligenciát illetőleg állanak legalább is azon fokon, mint a nyilatkozó urak.

Választási harc lesz, — ugy látszik — ez még csak előcsatározás. Jellemzésül szolgáljon az, hogy a Kohn Arnold vaskereskedő, a neve alá ezt irta: »h. elnök izr. hitközség« holott sem helyettes elnök, sem alelnöke nincs az izr. hitközségnek, hanem I. és II. tanácsos. Az elnök Steiner Ignác. Igy akarnak imponálni és a közönséget megtéveszteni?!

Én kitartok Ostffy mellett, akinek még az apja is 48-as képviselő volt.

Jánosháza, 1910 március 3.

Dr. Marton Adolf
a »Jánosháza és Vidéke« felelős szerkesztője.

Gabona-árak

— 1910. márc. 2-án.—

Salzberger Rudolf jelentése szerint:

Buza	12·70	12·90	korona.
Rozs	8·	—8·45	„
Árpa	6·50—		„
Zab	6·70—		„
Bab	6·70		„
Tengeri	6·50—		„

pr. 100 kgr.

Irányzat szilárd.

Egy ujonnan épült, adómentes ház a Dukai-utcában, szép udvarral és gyümölcsössel

eladó.

Bővebb értesitést ad HORVÁTH KÁROLY tulajdonos a Kaszinóban.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi

alkálikus természetes savanyuviz

Bor, pezsgőhöz a legjobb ital.

magyarországi főraktár: Bpest, V. Zoltán-u. 10.

Stock-Cognac Medicinal

szavatolt valódi borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből, BARCOLA.

Egyedüli Cognac-gőzfőződe állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható Jánosházán:

SINGER SÁNDOR üzletében.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyerőre berendezett könyvnyomdájában Czelldömölk.